

La tribuna

El 'bullying' és cosa de tots

Aquesta conducta inadmissible comporta molt més que el que el diccionari reflecteix

SANDRA
Cano

assetjament escolar, conegut com *bullying*, es defineix com «aquelles conductes negatives i d'abús sistemàtic, que es produeixen reiteradament en el temps, per part d'un o més alumnes cap a un altre company. Aquest maltractament pot ser físic, verbal o d'exclusió social, i implica un desequilibri de poder entre la víctima i l'agressor». És la definició que trobem al diccionari.

Tanmateix aquesta conducta inadmissible comporta molt més que el que el diccionari reflecteix, és quelcom que destrossa la infància de molt xavals i els marcarà per a tota la seva vida.

Molts necessitaran l'ajuda d'especialistes. Generalment provoca un trastorn posttraumàtic que quedarà incrustat en les ments de la persona d'una forma tan enquistada que és difícil de superar. Començaran els problemes, el seu rendiment acadèmic baixarà inexplicablement i hi haurà moltes possibilitats que acabi en fracàs escolar. Els joves que el pateixen es tornaran reservats i tindran problemes de conducta que començaran amb la família i traspassaran després al carrer. Sense menystenir els problemes greus de salut física i mental.

És una xacra que està present en les escoles. Per això els progressistes volem parlar avui en aquesta tribuna, no només del que significa sinó del que comporta, per als que el pateixen directament i les seves famílies, el trobar-se al bell mig d'un assetjament escolar.

L'etapa escolar en la qual aquests menors pateixen *bullying* els marca i fa que la seva vida canviï. Els deixa unes cicatrius amb les quals han de conviure cada dia i que els afecten en el seu desenvolupament i creixement personal.

Volem fer un toc d'atenció a tots els ministeris que hi poden intervenir de manera immediata, per eradicar aquesta xacra i evitar, amb fermesa, que més infants la pateixin. Les administracions públiques tenen l'obligació no només administrativa sinó també moral de vetllar pels menors, totes i tots, sense fer cap diferència.

Prou sabem que hi ha protocols que estan establerts. Però podíem llegir en premsa la notícia de fa uns dies en la qual un menor es veia altra vegada indefens quan, a l'hora d'esbarjo d'escola, patia un calvari. Això fa pensar que aquests protocols, en alguns casos com aquest, per un o altre motiu, no han funcionat.

L'assetjament escolar és un problema de tothom, doncs cadascú de nosaltres tenim infants propers,

Les administracions públiques tenen l'obligació no només administrativa sinó també moral de vetllar pels menors, totes i tots, sense fer diferència

fills, nebots, néts, fills d'amics. Tots tenim l'obligació d'aconseguir que es respecti el seu dret de ser feliços.

S'escolta a dir als pares i mares que quan els seus infants fan el canvi d'un cicle educatiu a un altre i canvien de centre tenen por que el seu fill ho passi malament per culpa de no «caure bé» als nous companys.

L'autobús, per exemple, ha de ser únicament un mitjà de transport, no un calvari per als assetjats.

L'hora del pati cal que sigui una estona de descans i d'esbarjo per als estudiants, i no pas un patir.

L'hora del menjador ha de ser el moment de poder parlar amb els companys de taula i no d'amagar-se i estar amb tensió, o el que és pitjor, no anar a dinar per no passar una mala estona.

Anar al bany no pot ser tampoc una carrera per amagar-se.

Convé organitzar campanyes proactives i, sobretot, participatives contínues i permanents dins i fora de l'escola. Perquè a voltes molts dels que ara són assetjats corren el perill de tornar-se assetjadors i és per això que cal ajudar sempre a les dues parts i trobar un equilibri

perquè la convivència sigui possible i gratificant.

En els darrers anys, s'han realitzat molts estudis sobre aquesta qüestió, donat que s'ha observat que és un fenomen molt més freqüent del que hom pensava en el dia a dia dels nostres infants dins l'entorn escolar. En especial en l'etapa de l'adolescència, una etapa on les amistats esdevenen centrals en el desenvolupament emocional i social de les persones.

Hem de ser conscients que el *bullying* escolar causa efectes secundaris greus, que es fan visibles amb el pas del temps. Per això cal plantar-hi cara, amb seny i responsabilitat perquè quan protegim els nostres joves d'aquest patiment, estem protegint la nostra societat. ≡

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP